

de øvrige Indtægter. Jeg tror, at de bør have en særlig Plads i Finantsloven. Endelig skal jeg endnu gjøre det nævnte ærede Medlem opmærksom paa, at det vistnok i de første Aar vil være forsigtig med Hensyn til Jernbanerne mere at henvende sin Opmærksomhed paa deres Regnskabers Resultater end paa Finantslovens Resultat. For den Slags Ting som Jernbaner er det nemlig meget vanskeligt at opstille et Indtægtsbudget, der nogenlunde kan ventes at ville slaa til, idet det altid afhænger af Forudsætninger, som maa være tvivlsomme, hvorimod Regnskaberne vise de paalidelige Resultater. Men jeg tror nu rigtigt nok, at man maa sige, at ialfald hidtil have de aflagte Regnskaber for vore Jernbaner ikke kunnet siges at være fuldstændig tilfredsstillende i Henseende til Udbyttet. — Det nævnte ærede Medlem fremsatte forresten adskillige Bemærkninger, hvorfor jeg er ham Tak skyldig, netop fordi det, da der ligger saa vigtige Kommunikationsmidler under Finantsministeriet, er mig af stor Vigtighed, at der kommer saadanne oplysende Bemærkninger om dem frem i Rigsdagen, som kunne være af Nytte. Det er nemlig ikke altid, at man fra de sædvanlige officielle Kilder kan faa de samme praktiske Bemærkninger, som kunne gjøres af ærede Medlemmer her i Rigsdagen. — Det ærede Medlem omtalte saaledes Indretningen af Rattog. Jeg tror, at dette er et Punkt, som fortjener megen Opmærksomhed, og der er ogsaa Forhandlinger i Gang derom, men, om de i den nærmeste Fremtid ville føre til noget endeligt Resultat, tør jeg ikke bestemt sige, da Afgjørelsen naturligvis ikke afhænger af Finantsministeriet alene. Hvad jeg imidlertid ikke kan undlade at gjøre opmærksom paa som en Hindring for disse Rattog, det er, at de ere temmelig dyre. De ville volde en temmelig stor Bekostning, og det er vel tvivlsomt, om den forøgede Indtægt, der vil komme igjennem dem, paa nogen Maade vil kunne veie op derimod. — Et andet Punkt, som det ærede Medlem omtalte, nemlig den direkte Indskrivning til og fra Mellemstationer, angik i den Grad en indre Sag ved Jernbanerne, at jeg ikke skal indlade mig nærmere derpaa. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, hvad det

ærede Medlem sikkert ogsaa vil vide, at Ordningen heraf ikke afhænger af Statsadministrationen alene, men at der er Andre, som skulle være enige deri. Det kunde jo være muligt, at Vanskelighederne i saa Henseende netop komme fra disse Andre. Jeg veed ikke med Sikkerhed, om det forholder sig saa, men jeg kan tænke mig Muligheden deraf. — Hvad Randers Station angaar, da veed det ærede Medlem, at Indenrigsministeren meget har ønsket at faa den udvidet, men, i hvilken Grad han holder derpaa, det kan jeg ikke nu meddele Noget om.

Det ærede Medlem fra Odense omtalte dernæst Dverfarten over Belterne. Hvad nu Forholdene i saa Henseende om Sommeren angaar, da tror jeg vel, at der mulig kan gjøres noget Saadant, som det ærede Medlem berørte med Hensyn til en bedre Indretning af Dampskibene. Mulig kan der jo ogsaa faas Dampskibe til Disposition til denne Fart, som ere bedre end dem, vi nu bruge. Jeg antager imidlertid, at Alle ville være enige i, i det Mindste for Dieblisset, at det ikke saa meget er Dverfarten om Sommeren som Dverfarten om Vinteren, der trænger til at komme under nærmere Dverveifelse. Jeg skal ganske slutte mig til det ærede Medlems Bemærkning om, at denne Vinter har lært os, at der i saa Henseende er noget meget Vigtigt at gjøre. Vi have jo haft en Række af Aar, hvori vi ikke have haft en Vinter som denne, og, da Besværlighederne ved Istransporten saaledes kun have været i kortere Tid, ere de lettere blevne glemte. Men vi have nu i denne Vinter faaet en Lære paa dette Punkt, som viser, af hvilken Betydning det er for vort Land at kunne faa tilveiebragt en mere tilfredsstillende Tilstand. Jeg vil endog sige, at vi i mine Dine her have en national Opgave. Vi have egentlig maasse kun meget faa Opgaver af den Natur, at vi kunne sige, at der er noget for vort Land Særegent tilstede, der er stiftet til at fremkalde Mænd hos os med en original Betragtning, med nogen Opfindelsesevne osv. og til at faa dem til at fysle med saadanne Spørgsmaal. Her er der derimod virkelig en saadan Opgave. Her er der en Vandvei, som det er af den allerførste